

[Arbejds- og Socialministeren.]

sættelse af Udgifterne til Indkøb af Brændsel eller til fuld Dækning for disse Udgifter.

Udgifterne ved Lovforslagets Gennemførelse anslaaes til 4½—5 Mill. Kr., hvoraf Staten bærer knap to Trediedele og Kommunerne Resten.

Jeg skal anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Formanden: Derefter har den højttærede Minister for Handel, Industri og Søfart Ordet for at fremsætte Forslag til Lov om Krigsulykkesforsikring.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Christmas Møller): Jeg skal have den Ære for det høje Ting at fremsætte Forslag til Lov om Krigsulykkesforsikring.

I Rigsdagssamlingen 1936—37 gennemførte den høje Rigsdag en Lov om Krigsulykkesforsikring for søfarende, Loven af 19. December 1936. Udgifterne ved denne Lov blev afholdt af Rederne, men jeg ønsker allerede i Dag at sige, at saaledes som Forholdene har udviklet sig for Rederierhvervet, vil det sikkert meget nemt forme sig paa den Maade, at jeg i Løbet af meget kort Tid maa komme til Bevillingsmyndighederne med hele denne Sag, fordi der ikke kan være nogen Tvivl om, at Rederne ikke kan bære de Udgifter, der blev lagt paa dem ved Loven af 19. December 1936. Da der imidlertid kunde herske Tvivl om, hvorledes Forholdene vilde forme sig med Hensyn til Ulykkestilfælde som Følge af Krigsbegivenheder, gennemførte den høje Rigsdag ved Lov af 30. Maj 1940 en Bestemmelse, hvorefter Ulykker som Følge af Krigsbegivenheder ikke er omfattet af Ulykkesforsikringsloven, dog med de Undtagelser, der omtales i Ulykkesforsikringslovens Kapitel VII, nemlig Ulykkestilfælde ved Sejlad. Videre blev det i Loven af 30. Maj 1940 fastslaaet, at Socialministeren skulde nedsætte et Udvalg, som skulde tage hele Spørgsmaalet op til Behandling og Drøftelse, og det er det, der er sket ved et Udvalg, som er nedsat under Socialministeriet, og som i sin Sammensætning i meget høj Grad ligner de Udvalg, vi paa lignende Omraader har haft, og hvor Professor Sindballe har været Formand og gjort et — tror jeg, jeg har Lov til at sige — ikke blot af det høje Ting og af Regeringen, men af hele Offentligheden meget paaskønnet Arbejde.

Det Lovforslag, som jeg skal fremsætte for Landstinget, er i alt væsentligt det Lovforslag, som det paagældende Udvalg har

udarbejdet. Lovforslaget gaar ud paa, at praktisk taget alle skal forsikres mod Ulykkestilfælde som Følge af Krigen, og det former man paa den Maade, at man knytter Ulykkesforsikringen til Invalidforsikringen, saaledes at alle, der er invalidforsikrede, eller som falder ind under Loven om Statsbanernes Sygekasse, nemlig i alt 2 400 000 Personer, vil omfattes af Loven og skal, hvad jeg senere vender tilbage til, betale Præmie i Henhold til Loven. Endvidere kommer alle Personer, som er under 18 Aar, og som har dansk Indfødsret, ogsaa ind under Loven, og det vil sige ca. 950 000 Personer. Det samlede Antal bliver altsaa 3 350 000.

De Ydelser, som sikres ved Loven, er en Erstatning i Tilfælde af Invaliditet eller Død, nøjagtig efter Reglerne i Ulykkesforsikringsloven, idet Erstatningen fastsættes paa Grundlag af den forsikredes Indtægt, dog at Indtægt over 2 100 Kr. ikke medregnes, og idet der ikke udredes Dagpenge, ikke Begravelseshjælp, ikke en aarlig Rente, men et Beløb een Gang for alle. Her kan jeg henvise til de Omsætningsregler, som gælder i Henhold til Ulykkesforsikringsloven.

Fremdeles bestemmes det, at Erstatningerne først skal udredes efter Krigens eller Krigstidens Ophør. For det Tilfælde, at Ulykken sker under Krigen, og den paagældende, eventuelt de efterladte, har haardt Brug for Hjælpen, er der truffet en Bestemmelse om, at man kan udrede Erstatning som Forskud over Invalidforsikringsfonden, da man i det Forsikringsforbund, der her skal oprettes, ikke har noget egentligt Beregningsgrundlag for de Præmier, der skal betales. Man har da stillet det saaledes op, at Erstatningerne først udredes efter Krigen, og den Præmie, der skal betales af de ca. 2 Mill. Personer, jeg før nævnte, bliver 12 Kr. om Aaret i indtil 5 Aar som Maksimum — men der kan altsaa ogsaa være Tale om mindre, hvis man til den Tid kan beregne, at der er Brug for mindre.

Hvis det former sig saa ulykkeligt, at der bliver Brug for mere, vil man ikke opkræve større Præmie af den almindelige Befolkning, men saa maa Erstatningerne nedsættes.

For ikke at skabe en stor ny Administration har man tænkt sig, at hele Ordningen skal administreres gennem Sygekassevæsenet, at Forsikringspræmierne skal opkræves sammen med Invalidpræmierne og efter samme Regler som disse. Det er Meningen at give Sygekasserne et rimeligt Vederlag for det Arbejde, de her skal udføre.